

8. VII. 2024.	PONEDJELJAK <i>Akvila i Priscila</i>	+ ob. Meštrov i Kuzminski + Slavko Nemeč	7 18,30
9. VII. 2024.	UTORAK <i>Marija od Propetog</i>	Za zdravlje brata i obitelji + Biserka i Benedikt Grmič	7 18:30
10. VII. 2024.	SRIJEDA <i>Ljubica</i>	Za djecu, unuke i praunuke iz ob. Kovšca + Milka i Miško Rajn	7 18,30
11. VII. 2024.	ČETVRTAK <i>Benedikti</i>	Za teškog bolesnika, obraćenje grešnika i za duše u čistilištu + Iva Košić	7 18,30
12. VII 2024.	PETAK <i>Mislav</i>	U zahvalu za zdravlje i zaposlenje unuke + Miroslav Demeterfi	7 18:30
13. VII. 2024.	SUBOTA <i>M. B. Bistrička</i>	+ Ivka, Ivo i Jelica Ladan i za duše u čistilištu + Marija i Ivan Mehkek, rod. Bogadi i Prečko	7 18:30
14. VII. 2024.	15. nedjelja kroz godinu	+ Ruža i Stjepan Sambol i Andrija Kusterban ŽUPNA + Marija Pintarić	7 9,30 18,30

15. VII. 2024.	PONEDJELJAK <i>Bonaventura</i>	Na nakanu +Kruno, Ivica, Katarina i Slavko Kreš i za duše u čistilištu	7 18,30
16. VII. 2024.	UTORAK <i>Gospa Karmelska</i>	+ Ivan i ob. Rubinić + Josip i Marija Kopričanec	7 18:30
17. VII. 2024.	SRIJEDA <i>Branko</i>	+ Goran Široki Ivan Matina + Iva Košić	7 18,30
18. VII. 2024.	ČETVRTAK <i>Šimun</i>	+ Slavko i ob. Funjak i Malačić + Vladimir i rod. Šajković	7 18,30
19. VII 2024.	PETAK <i>Zlata</i>	+ Ivan Vincek Na nakanu	7 18:30
20. VII. 2024.	SUBOTA <i>Ilija prorok</i>	Zahvala za milost obraćenja + Ružica i Andrija Sitar	7 18:30
21. VII. 2024.	16. nedjelja kroz godinu	+ Josip Žinić i za duše u čistilištu ŽUPNA + Dragutin Šašek i rod. Kušter	7 9,30 18,30

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovida prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 27/28 Godina XVII 7.srpnja - 14.srpnja 2024.g.

14. nedjelja kroz godinu - godina B

ISUSOVA RADOST I TUGA

Liturgijska čitanja: Ez 2,2-5; 2 Kor 12,7-10; Mk 6,1-6

Prvo čitanje četrnaeste nedjelje kroz godinu govori o teškom poslanju proroka Ezekijela: Bog proroka šalje odmetničkom, okorjelom narodu. On mora ići i onda kada unaprijed zna da ga narod neće slušati, ali će i onda ostati kao znak među njima. To je poslanje Crkve sve do današnjeg dana: iako je mnogi ne slušaju, ona stoji među ljudima kao znak, kao svjedok Božje prisutnosti.

U drugom čitanju sveti Pavao nabraja izvanredne Božje objave u kojima je imao udjela i stavlja ih u kontrast sa svojim ljudskim slabostima. To je sudbina svakog pojedinog vjernika: s jedne strane u sebi nosimo velike Božje milosne darove, a s druge strane patimo zbog naših ljudskih slabosti. Neka i nas tješi odgovor kojeg je Isus dao svetom Pavlu: »Dovoljna je tebi moja milost!«

U Evanđelju sveti Marko govori o Isusovu posjetu rodnom gradu. Na kraju saznajemo da je i Isusovo poslanje bilo prilično teško, poput poslanja proroka Ezekijela. Evanđeosko izvješće završava tužnom konstatacijom: njegovi zemljaci nisu prihvatili Isusovo naučavanje. Promotrimo tko su sudionici ovog evanđeoskog događaja. Prije svega tu je Isus koji se vraćao kući u svoj zavičaj sigurno s mnogo ljubavi, možda s nešto nostalgije u srcu, ali sigurno s mnogo radosti. I Isusova Majka bila je u Nazaretu, vjerojatno je tamo bio i grob Josipa, tamo su mu bila »braća« kako evanđelje naziva njegovu rodbinu, tamo su mu bili prijatelji iz djetinjstva, drugovi iz mladosti, tamo su bili njegovi stari učitelji, tamo su bile sve drage uspomene iz djetinjstva, doživljaji, iskustva. Misleći na sve to, išao je prema svojoj kući unaprijed se radujući. Možda je imao nešto ponosa u srcu jer nije išao sam, već s vjernim učenicima koji su ga otpratili do njegove kuće.

Zatim su tu Isusovi slušatelji. Kada je stigao, Isusova prva misao nije bila što može dobiti od njih, već što im može dati. Želio im je dati ono najljepše, najdragocjenije, najkorisnije što je imao: počeo ih je naučavati, govorio im je o Božjoj ljubavi. I tada ga je stiglo bolno razočaranje: zemljaci, znanci, bivši prijatelji nisu prihvatili njegovo naučavanje. Štoviše, sablaznili su se zbog njega, jednostavno zato jer nisu mogli shvatiti od kuda potječe to nesvakidašnje znanje i gdje je dobio ovu začuđujuću mudrost? Možda su mu i zavidjeli što je u toj mjeri nadvisio njihovu duhovnu razinu? Možda su se osjećali povrijeđeni u svom ponosu, da netko, tko je sve do tada spadao

među njih, sada ih poučava? U svakom slučaju, nisu u njega vjerovali u toj mjeri da se tome i sam Isus začudio.

Gornja situacija može se ponoviti i u našem životu uvijek kada pomislimo da nam Isus više ništa novoga nema za reći. Sličan stav očitujemo i onda kada pomislimo da mi bolje znamo što je za nas dobro, nego Bog, ili ako više ne vjerujemo u njegovu dobrotu, mudrost, u njegovu ljubav prema nama.

Ova evanđeoska scena, međutim, uči nas još nešto: konkretno to, da ponekad pomislimo i na Isusa! Jer najčešće se događa da mi prvenstveno mislimo na sebe, na svoje probleme, svoje potrebe, a Isusa zovemo u pomoć samo kao liječnika, kao čudotvorca, kao tješitelja. Prije problema ili nakon prestanka istoga, već jedva pomislimo na njega. Ipak, i on ima osjećaje, i on ima srce, koje se može povrijediti. Sveci su znali suosjećati s Isusom patnikom u getsemanskom vrtu, s usamljenim Isusom u Tabernakulu, s poniženim Isusom zbog mnogih psovki s kojima su mnogi kaljali njegovo sveto ime. Najprije se poistovjetimo s onim Isusovim zemljacima koji nisu vjerovali u njega, i upitajmo se kada i kako smo se mi sablaznili zbog njega, kada i zašto nismo htjeli prihvatiti njegovo učenje, kada i zašto se nismo znali veseliti njegovom dolasku? Ali onda se poistovjetimo i s onima koji su prihvatili Isusovo naučavanje koji su vjerovali u njega, i koji su se veselili njegovom dolasku. Promislimo, naš Gospodin Isus i danas ima razloga za radost i tugu, zato mislimo na njega sa suosjećajnim srcem.

---

15. nedjelja kroz godinu

ISUSOVO NJEŽNO SRCE

Liturgijska čitanja: Am 7,12-15; Ef 1,3-14; Mk 6,7-13

Prvo čitanje za petnaestu nedjelju kroz godinu je odlomak iz Knjige proroka Amosa u kojemu čitamo da proroka žele prognati iz zemlje ali on ne želi ići, budući da njegovo poslanje potječe od Boga pa njemu mora biti poslušan. To je poruka i nama: naše kršćanstvo je poslanje od Boga, zato ga se ne možemo odreći ni zbog prisile, a ni zbog udobnosti.

U drugom čitanju sveti Pavao svojim vjernicima iz Efeza također produbljuje temu o izabranju. Apostol dvije istine postavlja jednu uz drugu: spoznaju o izabranju i zahvaljivanje. Spoznaja o izabranju nas potiče da hvalimo Božju milost. Vjernik na neki način stalno hoda u Božjoj prisutnosti, i zahvalnim srcem promišlja s koliko milosti je obdaren time što je prepoznao Božju beskrajnu ljubav prema njemu. Evanđelje izvještava o prvom poslanju apostola. O ovom poslanju saznajemo tri stvari. Najprije saznajemo, da ih je Isus pozvao k sebi. On je ishodišna točka. Zapravo, on je jedini izaslanik, svaki apostol, misionar, ali i svaki vjernik, može širiti evanđelje samo u njegovo ime.

Nadalje saznajemo da ih je Isus razaslao po dvojicu. Isus im je dao detaljne upute: što ponijeti sa sobom na put, kako se ponašati u domovima ljudi, kod onih koji će ih prihvatiti i u onih koji ih neće primiti. Lijepa je ova Isusova gesta. Osjećamo iz nje roditeljsku brižnu ljubav, poput majke koja prvi puta šalje svoje malo dijete u školu, ili dijete u pubertetu samo na dulje putovanje. Isus i nas ispraća na naš put nježnom, gotovo roditeljskom ljubavlju, i brižno nas prati na svakom putu našeg poslanja.

I kao treće, saznajemo da je Isus svojim apostolima dao moć nad nečistim dusima. »Nečisti duh« u terminologiji Svetog pisma znači svaku silu koja sputava čovjeka; ovaj izraz primjenjuje se u slučaju bolesti i svake druge ljudske tragedije. Isus je dakle svojim apostolima dao vlast oslobađanja. Evanđelje i vjera nikada nisu tlačiteljske, već naprotiv: uvijek su oslobađajuće stvarnosti.

Ima međutim, ovo evanđeosko izvješće još jednu zanimljivu okolnost. Izvješće započinje jednom kratkom rečenicom, koju na prvi pogled gotovo ni ne primijetimo, ali možemo biti sigurni da evanđelist Marko nije slučajno započeo svoje izvješće s tom rečenicom. Čitamo: »Isus je išao po okolnim selima i učio.« On je dakle najprije prošao put kojim šalje svoje apostole. On se najprije upoznao s tamošnjim stanjem, i tek je potom poslao tamo svoje učenike. Dakle, nije ih slao u nepoznato, nije ih izložio nepredvidivim rizicima.

To i danas vrijedi, i primjenjivo je i na naš život. Kamo god nas Isus šalje na koji god životni put nas usmjeri, on već poznaje hod, poznaje putove, poznaje situaciju, on je već bio tamo. Jedna od tajni kršćanske duhovnosti je znati živjeti i djelovati u Isusovoj prisutnosti, jer je on prisutan u svakoj situaciji u koju nas život povuče. Druga tajna našeg kršćanskog života je osjećaj unutarnje slobode koja izvire iz saznanja da Isus prati svaki naš korak brižnom, nježnom ljubavi.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

NEDJELJA SV. KRISTOFORA

Uobičajena nedjelja sv. Kristofora biti će u nedjelju 28. srpnja. Kao što od prije znate to je prilika da materijalno pomognemo našim misionarima u dalekim zemljama kojima su potrebna prijevozna sredstva. Poslije svake mise blagoslovit ćemo vaša prijevozna sredstva (automobile, motore, bicikle i romobile). Svoj dar u novcu možete staviti u crkvi u škrabicu koja se koristi redovito za potrebe Karitasa.